

Psalm 37



Septuaginta (LXX)

1 ψαλμὸς τῷ δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου

2 κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὁργῇ σου παιδεύσῃς με

3 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου

4 οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὁργῆς σου οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου

5 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ

6 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου

7 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην

8 ὅτι αἱ ψύχαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου

9 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα ὡρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου

10 κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβῃ

11 ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ

12 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἕγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν

13 καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν

14 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ

15 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς

16 ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἥλπισα σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου

17 ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἔχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορημόνησαν

18 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός

19 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου

20 οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσιν καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως

21 οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητὸν ὥσει νεκρὸν ἐβδελυγμένον

22 μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ

23 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου